

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posodne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne onkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Poslednja volja.

V soboto, dne 24. septembra, bode 25. obletnica smrti ranjcega knezoškofa, A. M. Slomška. Njih ime pozna vsak Slovenec in izgovarja ga spoštljivo vsak otrok, brž, ko stori prve stopinje v vsakdanjo šolo.

Ni mogoče drugače, saj so bili ranjci škof vselej ljubeznjiv prijatelj slov. ljudstva in skrben oča malih otrok. Ne vemo, če se zna kdo tako ljubeznjivo pisati za otroke, kakor je to pri Slomšku bilo, pa tudi redka je taka ljubezen, kakor je je bilo polno Slomškovo srce do slov. ljudstva. Spomin na njih torej živi v slov. ljudstvu na veke in veljave njih besede ne izbriše noben čas in ga ne obledi nobena prevara.

Kar so kedaj ranjci škof izpregovorili ali zapisali, to sega še naše dni v srce slov. ljudstva, žal, da že v naših dneh razmere za slov. ljudstvo niso veliko boljše, kakor so bili v njih letih. Vedno še ima med seboj zmočenih mož, ki jim ni mar za slovensko, materno besedo ter še vedno kleče pred tujko, pred nemško mačuhjo.

Da še bode tako, znali so ranjci škof in radi so od časa do časa izpregovorili ali zapisali kako besedo, naj bi se dobrim pa nevednim „nemškutarjem“ oči odprle. Tako najdemo v zadnjem letniku „Drobtinic“, ki je izšel še za njih (1862), imenitne besede, v katerih nagovoré slov. ljudstvo ter mu kažejo, kako da mu je treba slov. jezik spoštovati. Človeku, ki te besede bere, zdijo se kakor poslednja volja ranjcega škofa. Mi jih torej postavimo le-sem, kakor v blag spomin o 25. obletnici njih smrti.

Mili stvarnik, pišejo ranjci škof, nam je podelil brez števila veliko darov ter nas je okinčal, kakor venec svojega vstvarjenja: bodi mu slava na veke! Velik božji dar je naš materni jezik, s katerim hvalimo stvarnika ter govorimo o neštetih čudežih božjih. Povej, ako moreš, število zvezdic na jasnem nebu in preštej po njih dobrote milosti božje, katere za-

vživamo na tem svetu, toda ne pozabimo, srečni otroci, da je beseda materna izmed vseh dobrot največja, jasno ogledalo vsacega ljudstva, mila dojka vsakega nauka in narodnega izobraženja. Dokler slovi beseda materna, dotlej se časti in oživlja narod, kakor hitro pa umira materna beseda, peša tudi naroda slava in moč. Kdor torej ljubi svoj narod, njemu so dragi tudi matere mili glasovi; oni so živci dušnega življenja. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!

Beseda materna je mati slave svojemu ljudstvu. V domačem jeziku se jame narod učiti, po materni besedi slov. častiti možje, blagi dobrotniki svojega ljudstva, po njegovi besedi spoštujejo tuji narodi ljudstvo ali pa ga zaničujejo. Kdor tedaj spoštuje svoj narod, ima spoštovati tudi materno besedo ter skrbeti, za njeno čast, kakor za diko svoje neveste. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!

Slovenščina, beseda mila matere naše, bodi nam ravno tako blaga in draga, kakor zemlja materna, na kateri je naša zibel tekla. Beseda Slave, naše matere, teče gladko, kakor pohlevni potočič, ki nam rosi zelenje in cvetje. Kratki in krepki so slov. pregovori in prislovice, podobne so žlahtnim jagodam v kiti govora. Rodovita je slovenščina v svojih oblikah, kakor naše slov. gorice. Prizadevaj si le našo besedo izpoznati in ljubil jo bodeš, kakor svoje očesce. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!

Tako ranjci škof, skorej prav v zadnjih trenutkih svojega življenja in še v naših dneh je treba, da se vedno in vedno le ponavlja njih opominj: Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci! Ni nam dnes volja, da še pridemo kaj tem besedam, one so jasne, sežejo v srce, poslednja volja so velicega našega škofa. Za to naj doni o 25. letnici smrti tega našega očeta od hiše do hiše, od doline do doline, od gore do gore — njih resni opominj: Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!